

ти всички-ти Славянски народи въ онова время сж были бескижни, та освень говоримый языкъ другъ нѣкой старъ не сж могли да иматъ Кырилъ и Меѳодій родомъ отъ оныя Българы, кои-то както ся види отъ Бизантійскы-ты, лѣтописы, така много сж были заселени въ Имперскы-ты области въ Траціѣ и Македоніѣ — Кырилъ и Меѳодій, учени мъжіе на Гръцкій языкъ и философи, искали да просвѣтятъ съ Христіанство свои-ты единоплеменници извъ Имперіѣ-тѣ. А за да имъ дадатъ по-лесно да разумѣятъ Божественно-то ученіе на тѣхъ вѣрѣ прѣвели сж Священо-то писаніе на тѣхный языкъ, кой то тѣ двама братіе, като сжщи Българи, весма добрѣ сж знаели. Ако да бы ся доказало Кырилъ и Меѳодій да прѣведжтъ Священо-то писаніе на нѣкакъвъ языкъ старъ и невразумителенъ за Българы-ты, то въ такъвъ случай не бы трѣбало да ся трудятъ да го прѣвждатъ, а да го сж прѣдали ни Българы-ты, както си е было, на Гръцкій языкъ та ся щяли да избавятъ отъ главоболіе толкова души, кои-то слѣдъ тѣхъ и до днешенъ день ся мъчатъ да ны увѣрятъ, че е по-добрѣ и нѣкой пѣтъ ны и насилватъ да ся молимъ Богу, Гръцкій языкъ, ако и да не щемъ разумѣваме, да ли го славимъ или го хулимъ, дали на мѣсто вѣнчаваніе ошѣваме, или на мѣсто